

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-6Csp/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622201456
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8622201456.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobcu A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D., štátny občan SR, zastúpeného Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50 424 777 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 800 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 800 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 22.9.2022 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 800 eur a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8Csp/79/2017, o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa. V predmetnom konaní bol úspešný, keď Okresný súd Svidník vyhovel ním podanej žalobe rozsudkom sp. zn. 8Csp/79/2017-98, z 9.10.2018. Rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 8Csp/79/2017-98, z 9.10.2018, bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/30/2019-150, z 26.9.2019. Predmetné rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 7.11.2019. Žalobca v žalobe poukázal na rozsiahle odôvodnenia z týchto rozsudkov. Ďalej uviedol, že ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojich spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie (ďalej len PFZ) má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že

SK-6Csp/58/2022

-2-

spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ len v symbolickej výške nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. V tejto súvislosti dáva do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadostučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadostučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné

zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške, aby malo nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby malo tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria, z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka, je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, PFZ požaduje vo výške 1 800 eur, čo považuje za primerané vzhľadom na okolnosti tohto prípadu. Za každý výrok rozhodnutia Okresného súdu Svidník v základnom konaní, ktorým bolo úspešne uplatnené porušenie spotrebiteľského práva, požaduje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 600 eur. V prípade, ako je tento, kde je uplatnených viacero nárokov, ktoré mohli byť uplatnené samostatnými žalobami, ale boli spojené do jednej žaloby, by mala výsledná suma PFZ zohľadniť PFZ vo vzťahu ku každému z týchto samostatných nárokov. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkami v základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 8Csp/79/2017-98, z 9.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/30/2019-150, z 26.9.2019 a ich odôvodneniami, ktoré sú hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva v základnej veci nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenie ani rozširovať, ani zužovať.

2. V spore bol vydaný platobný rozkaz č. k. 6Csp/58/2022-43 zo dňa 12.10.2022, proti ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal odpor.

3. Podľa § 267 ods. 3 a 4 CSP, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76. Uznesenie o zrušení platobného rozkazu doručuje súd do vlastných rúk; žalobcovi spolu s uznesením doručí aj odpor.

4. Súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia uznesením č. k. 6Csp/58/2022-59 zo dňa 4.11.2022 zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadil pojednávanie.

SK-6Csp/58/2022

-3-

5. Žalovaný v odpore zo dňa 26.10.2022 uviedol, že popiera tvrdený nárok ako excesívnu požiadavku smerujúcu k neoprávnenému obohateniu žalobcu. Žalobca odôvodnil žalobnú požiadavku tým, že požaduje 600 eur za každý výrok rozhodnutia Okresného súdu Svidník v základnom konaní. Takýto postup nemá oporu v zákone a je v rozpore so súdnou praxou. Krajský súd v Prešove vo svojej rozhodovacej praxi uviedol, že s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Žalobca však žiadne skutočnosti ani netvrdí, a teda nie je možné dospieť ani k žiadnym takýmto individuálnym skutkovým zisteniam (napr. rozsudok sp. zn. 14Co91/2012). Na rozhodovacuú prax uvedeného odvolacieho súdu žalobca pritom sám odkazuje. Žalobca si uplatňuje nárok, ktorý je nemajetkovým nárokom. Primerané finančné zadosťučinenie je nárokom, z podstaty ktorého vyplýva jeho imateriálna povaha, čo znamená, že pri rozhodovaní o ňom nie je možné vychádzať z aspektov materiálnej povahy, keďže tieto sú základom pre uplatnenie iných nárokov, napríklad náhrady škody. (Krajský súd v Prešove, sp. zn. 9Co/61/2018). Žalovaný popiera tvrdenie o sankčnej povahe zadosťučinenia, ktoré uvedený inštitút nemá a nikdy nemal. To potvrdzuje aj právny názor v uznesení Krajského súdu v Prešove 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018, podľa ktorého podstatou primeraného finančného zadosťučinenia nie je sankčná povaha,

aj keď zaplatenie, keďže zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. má byť finančné a každé zaplatenie predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Žalovaný namieta premlčanie žalobou uplatneného nároku, lebo tento nárok si žalobca mohol tvrdiť a uplatňovať už v konaní 8Csp/79/2017. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí č.k. 6Cdo/127/2017 uviedol : „Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy.“ Uvedený právny názor a výklad k § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Najvyšší súd SR prijal v spore, v ktorom si žalobcovia (v postavení spotrebiteľov) uplatnili právo na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Čiže Najvyšší súd SR, a ani sudy nižšieho stupňa, nezamietli žalobu spotrebiteľov o finančné zadostučinenie (uplatňované spolu s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky) ako podanú predčasne preto, lebo by najskôr malo prebehnúť samostatné konanie o určenie neprijateľnej podmienky a rozhodnutie o tom by sa muselo stať právoplatné a vykonateľné. Dôvod, pre ktorý Najvyšší súd SR prijal vyššie citované stanovisko, je daný obsahom tohto rozhodnutia. Z neho vyplýva (strana 3), že sa tak stalo na základe štvrtej dovolacej otázky, ktorú dovolateľ vymedzil tak, či je možné priznanie primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. bez toho, aby v konaní bola preukázaná existencia a výška vzniknutej ujmy a bez toho, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca si nateraz tvrdený nárok mohol predsa uplatniť už v roku 2017 – pri podaní žaloby, o ktorej bolo vedené konanie pod sp. zn. 8Csp/252/2017, resp. 17Csp/330/2017. Premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy došlo k podaniu žaloby na súde v konaní 29Csp/31/2021, ale od okamihu, kedy sa právo mohlo po prvý krát vykonať. Žalobca tak mohol spraviť kedykoľvek od roku 2018. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí č. k. 6Cdo/127/2017 uviedol: „Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy.“ Uvedený právny názor a výklad k § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Najvyšší súd SR prijal v spore, v ktorom si žalobcovia (v postavení spotrebiteľov) uplatnili právo na zaplatenie SK-6Csp/58/2022

-4-

primeraného finančného zadostučinenia súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Čiže Najvyšší súd SR a ani sudy nižšieho stupňa nezamietli žalobu spotrebiteľov o finančné zadostučinenie (uplatňované spolu s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky) ako podanú predčasne preto, lebo by najskôr malo prebehnúť samostatné konanie o určenie neprijateľnej podmienky a rozhodnutie o tom by sa muselo stať právoplatné a vykonateľné. Predpokladaná obrana žalobcu o možnosti uplatňovať nárok až po skončení nejakého predchádzajúceho konania je teda vylúčená. Ak teda Najvyšší súd definoval podmienky, za ktorých možno uplatniť právo na primerané finančné zadostučinenie a výslovne uviedol, že žiadny predchádzajúci spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom nemusí prebiehať, potom okamih, kedy sa právo na primerané finančné zadostučinenie „mohlo prvýkrát“ vykonať, sa logicky nemôže viazať na skončenie nejakého konania. V takom prípade by predpokladom na jeho uplatnenie musel byť spor (prebiehajúci alebo skončený), a to Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí nielenže neuviedol, ale výslovne poprel nutnosť tejto podmienky. Žalovaný navrhuje, aby Okresný súd Svidník zrušil vydaný platobný rozkaz v celom rozsahu a následne rozhodol o podanej žalobe o primerané finančné zadostučinenie tak, že žalobu zamietne.

6. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 8Csp/79/2017-98 zo dňa 9.10.2018 v sporení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/30/2019-150 zo dňa 26.9.2019.

7. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „zdrúženie“) a označovanie výrobkov cenami.

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 veta druhá zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými

predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

12. Podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

13. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo
SK-6Csp/58/2022

-5-

veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

14. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. V prvom rade bolo sa súd zaoberal otázkou prípustnosti uplatnenej žaloby, pričom dospel k záveru, že ide o žalobu určenie právnej skutočnosti podľa citovaného ustanovenia § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku a osobitným predpisom je § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

16. V prejednávanej sporovej veci je teda predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Čo sa týka úspešného porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, a to v konaní na súde. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, stačí, ak tá ujma tu je, teda dokonca je bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia súčasne pôsobí preventívne. V konečnom dôsledku aj aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR je celkom jednoznačná, pokiaľ ide o podmienky pre priznanie nároku podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017. Sťažnosť proti predmetnému rozsudku Najvyššieho súdu SR bola Ústavným súdom SR dňa 15.4.2020, sp. zn. III. ÚS 124/2020 zamietnutá ako zjavne neopodstatnená.

17. Na základe vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami mal súd za preukázané, že základ nároku žalobcu je bezpochyby daný, nakoľko v tomto prípade je splnený jediný predpoklad pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie, ktorým je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Bolo preukázané, že žalobca bol plne úspešný pri ochrane a uplatňovaní svojich spotrebiteľských práv proti žalovanému, ktoré si uplatnil na Okresnom súde Svidník. Z rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 8Csp/79/2017-98 zo dňa 9.10.2018 bolo preukázané, že žalobca bol úspešný proti žalovanému v spore o určenie, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná a že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je ako neprijateľná zmluvná podmienka

SK-6Csp/58/2022

-6-

neplatná. Rozsudok okresného súdu bol ako vecne správny potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.9.2019, č. k. 19Co/30/2019-150. Na základe týchto rozsudkov možno jednoznačne konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré je podrobne popísané v odôvodnení týchto rozsudkov a ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v jednak nezákonnom preplatení úveru a teda k strate finančných prostriedkov a tiež v spôsobení psychickej ujmy použitím neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky. S poukazom na vyššie uvedené súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

18. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Vzhľadom aj na tú skutočnosť, že v danom prípade nemožno finančne kvantifikovať úspešný nárok v pôvodnom konaní, tak je súd toho názoru, že s poukazom na všetky okolnosti prípadu je primeraná suma 600 eur za každý úspešný nárok uplatnený v pôvodnom konaní, čiže spolu za tri nároky suma 1 800 eur. Zároveň súd poukazuje aj na sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, jeho výška musí byť taká, aby bola spôsobilá odradiť žalovaného od ďalšieho protiprávneho konania. Pokiaľ žalovaná spoločnosť v svojom odpore namieta nedôvodnosť takejto žaloby, je súd toho názoru, že rozhodovacia prax súdov v rámci SR sa už s týmito argumentmi dávno vypořádala.

19. Na základe uvedeného je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a jeho priznaná výška 1 800 eur je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu, keď žalobca bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu. Priznaná výška zodpovedá svojmu účelu, pričom vo vzťahu k žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal.

20. Súd neprihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovaným. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/127/2017, na ktoré poukazuje žalovaný, riešil povahu žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. K námietke premlčania súd uvádza, že právo na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia je právom, ktoré podlieha premlčaniu. Premlčuje sa vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká spotrebiteľovi úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinností podľa tohto alebo osobitného zákona, preto určujúcim momentom na plynutie premlčacej lehoty nie je okamih, kedy došlo k porušeniu práv alebo povinností (teda nie je ním v tomto prípade okamih uzatvorenia zmlúv), ale okamih úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností, čo v tomto prípade predstavuje rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.11.2019. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej Zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho,
SK-6Csp/58/2022

-7-

kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmito predpismi zodpovedá. Z uvedeného teda vyplýva, že až po úspešnom uplatnení porušenia práva spotrebiteľa alebo povinností ustanovenej Zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi na súde, má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadosťučinenie. Premlčacia doba by v tomto prípade uplynula dňa 8.11.2022, avšak žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola žalobkyňou podaná dňa 22.9.2022, teda v rámci 3-ročnej premlčacej doby.

21. Súd na základe uvedených skutočností zaviazal žalovaného na zaplatenie finančného zadosťučinenia tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. O trovách konania vo výroku II. rozsudku súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- SK-6Csp/58/2022

-8-

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.